

Uit Tussen de Peel en Grave - Jeugdherinneringen van Jules de Corte

Uitgave st BELT 2015, www.wij-nederlanders.nl

Hoofdstuk 5: "Pianoles – Denk erom, niet fantaseren", p 62:

DE GENADE VAN DE MUZIEK

Als elfjarige had ik volop belangstelling voor wat er in de boeken stond. De voorleesuren waren dan ook zeer aan mij besteed. In de heilige vastentijd werden er op de dinsdagavonden op de radio, via de K.R.O., zogeheten lijdensmeditaties uitgezonden. Dat waren indrukwekkende, aangrijpende preken. In diezelfde tijd was het dat ik werd getroffen door 'de Genade van Muziek'. Voor en na die preken werd er gezongen en was er orgelspel, dat ik heel mooi vond.

Maar de muzikale bliksem sloeg bij mij echt in op Palmzondag. Dan was er 's middags een radio-uitzending vanuit het Concertgebouw in Amsterdam. Uitvoering van Bachs Mattheüs Passie onder leiding van Willem Mengelberg. Hoewel die uitzendingen werden verzorgd door de AVRO en niet door de katholieke omroep, mochten wij daar toch naar luisteren. Verplicht was het beslist niet; wie er geen zin in had kon terecht in een van de klaslokalen, waar frater Leander voorlas of waar je met speelgoed uit de voeten kon. Ik was ook naar dat klaslokaal gegaan. Dat geleerde gedoe van Bach kon mij niet bekoren. Tot ik op zeker moment iets wou halen uit het kastje dat ik in de speelzaal had. Dus sloop ik de zaal door, op weg naar de kastjes. Ik wou niemand storen. Opeens luisterde ik naar wat er uit de luidspreker kwam. Een hoge mannenstem zong tekst die ik nota bene kon verstaan, al was mijn kennis van de Duitse taal uiteraard heel beperkt. Maar ik verstond de klanken en, wat meer is, ik hoorde zulke prachtige, prachtige muziek, dat ik vergat waarvoor ik gekomen was. Het leek de ervaring als van een wonder. Zo iets moeten mensen voelen die van het ene ogenblik op het andere tot geloof komen, of iets anders van belang. Ik draaide me om en liep zo sluip-sluip als ik kon naar voren, om toch maar geen noot of toon te missen. Opeens werd ik resoluut, maar niet hardhandig beetgepakt, kreeg een plaatsje op de bank, tussen enkele andere jongens, plus een tekstboek in de hand. "Bladzijde 19, bovenaan." De rest van de Mattheüs Passie heb ik met stijgende verbazing en bewondering ademloos gevolgd. Opeens begon ik pianospelen belangrijk te vinden. (...)